

Wat is 'redding'?

1 Timotheüs 1.12-17

Rev Dr Jos M. Strengholt

Maadi 2010; Zamalek 2010; Heliopolis 2016

Een paar jaar geleden verbleef ik in het christelijke retraitecentrum Anafora, aan de woestijnweg tussen Caïro en Alexandrië. De bisschop die eigenaar is van die prachtige plek, wil alles zo natuurlijk mogelijk houden. Daarom staat hij niet toe dat er 's avonds felle verlichting wordt gebruikt. De lampen zijn niet sterker dan 30 watt – je kunt er nauwelijks bij lezen. Best bijzonder in een samenleving waar neonverlichting in de woonkamer als romantisch wordt beschouwd.

In Anafora zijn de nachten echt aardedonker. Er is geen lichtvervuiling. Als je 's nachts buiten op je rug gaat liggen en naar de hemel kijkt, zie je sterren. Miljoenen sterren. Dat is een indrukwekkende ervaring voor mensen zoals wij, die gewend zijn aan de lichtvervuiling van de stad.

De hemel was pikzwart, en tegen die donkere achtergrond leken de sterren des te helderder te schitteren. Voor het eerst in mijn leven zag ik vallende sterren – de ene na de andere. Het was werkelijk prachtig.

1. Gered van de zonde

In de verzen die we hebben gelezen uit de brief van de apostel Paulus aan Timotheüs, spreekt Paulus over zijn eigen pikzwarte verleden. Hij zegt: "Ik was vroeger een godslasteraar, een vervolger en een geweldenaar." Tegen die donkere achtergrond spreekt hij over de schitterende redding die God beschikbaar heeft gemaakt – voor hem en voor de hele mensheid.

Door de eeuwen heen hebben christenen, in alle kerken en in alle culturen, zich verheugd over deze redding en over het feit dat zij gered zijn. Maar ik wil iets eerlijk bekennen. Soms voel ik me toch een beetje ongemakkelijk bij de manier waarop mensen zeggen: "Ik ben gered." Hoewel dat zonder twijfel Bijbelse taal is.

Daarom wil ik, ook voor mezelf, een paar gedachten met u delen over wat het betekent om gered te zijn en wat redding eigenlijk is.

In het dagelijks leven gebruiken we het woord 'redden' op verschillende manieren. Iemand kan worden gered uit een brandend huis. Maar we gebruiken het ook in de betekenis van 'veilig bewaren.' We bewaren bijvoorbeeld ons geld veilig in een kluis. Dat is het verschil tussen gered worden *van* iets en gered worden *voor* iets.

Paulus vertelt ons waarvan hij gered werd. Hij wijst op zijn verleden, toen hij de jonge gemeente vervolgde en een gewelddadig man was. Hij werd gered van die zonden én van de eeuwige gevolgen ervan: de scheiding van God.

Hij was de man die de Joodse leiders hielp om de gemeente van God uit te roeien. Niet voor geld, maar omdat hij er werkelijk van overtuigd was dat hij God diende door christenen te doden.

God dienen door mensen te doden... wat een afschuwelijke gedachte.

Maar zelfs voor zulke mensen is er hoop. Paulus is daar hét voorbeeld van.

Paulus omschrijft die donkere periode in zijn leven als een tijd van onwetendheid en ongeloof. In het Arabisch zouden we zeggen: zijn tijd van *jahiliyyah* en *kufr*. Iedere mens die niet met God is verzoend door Jezus Christus leeft in die toestand: ver van God verwijderd.

Maar Jezus Christus greep Zelf in in het leven van Paulus door Zich aan hem te openbaren in een fel licht, op de weg van Jeruzalem naar Damascus.

Paulus vat dat beslissende moment samen in een paar woorden:

Mij is barmhartigheid bewezen... en de genade van onze Heere is zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde die er zijn in Christus Jezus. (1 Tim. 1.13-14)

Dát is redding.

Iets dat veel verder gaat dan alleen vergeving van zonden.

Paulus spreekt over de geweldige barmhartigheid die hem geschonken werd. Echte, goddelijke barmhartigheid. Veel krachtiger dan het slechte verleden van de apostel, ook al noemt hij zichzelf de grootste van alle zondaars.

Wanneer je God ontmoet en de omvang van Zijn barmhartigheid leert kennen, ga je ook de omvang van je eigen zonde begrijpen. Als Christus voor ons moest sterven, hoe ernstig moet onze zonde dan wel niet zijn geweest?

Maar, zegt Paulus, Gods genade is altijd groter. Kijk maar naar zijn eigen leven.

Voor Paulus was Gods ingrijpen in zijn verschrikkelijk slechte leven het duidelijke bewijs dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken.

Zolang wij in deze wereld leven, blijven wij zondaars. Het heeft geen zin om een nette schijn op te houden en te doen alsof wij nooit struikelen op onze levensweg. En we hoeven daar ook niet bang voor te zijn.

Het werkelijk geweldige nieuws is dat wij uit genade gered zijn om voor eeuwig met God verbonden te zijn. Wat is dat een bemoediging.

Paulus' voorbeeld van zijn goddeloze leven vóór zijn bekering is een grote troost voor mensen die denken dat zij het zó hebben verprutst dat redding en een nieuwe begin voor hen niet meer mogelijk is.

Het is een enorme bemoediging voor mensen die denken dat zij Gods geduld één keer te vaak op de proef hebben gesteld en ervan overtuigd zijn dat er geen hoop meer is.

Het is een grote zegen voor mensen die het gevoel hebben dat de gebeurtenissen in hun leven hen hebben gemaakt tot "beschadigde mensen", ongeschikt voor enig waardevol doel.

Christus koos juist Paulus, de grootste van de zondaars, uit om ons vandaag te laten zien wat Zijn barmhartigheid en kracht ook in óns leven kunnen doen.

We mogen de zonde nooit bagatelliseren. De moderne samenleving maakt graag grapjes over het Bijbelse begrip zonde. Dat is ergens ook niet vreemd. Paulus besepte pas echt hoe groot zijn zonde was, en hoe eeuwig de gevolgen ervan waren, nadat God hem Zijn barmhartigheid had laten zien.

Zo ontdekken ook wij pas hoe diep wij besmet zijn met het gif van de opstand tegen God nadat wij Hem hebben ontmoet in het aangezicht van Jezus Christus.

In het licht van Christus zien wij pas hoe donker onze eigen duisternis werkelijk is. En juist door die duisternis zien wij hoe helder Zijn redding schittert.

Niet iedereen heeft zo'n dramatisch verhaal als Paulus. Maar de meeste christenen kunnen wel vertellen hoe Gods genade overvloedig in hun leven is geweest. Hoe Hij hun zonden heeft vergeven.

Maar vergeving van zonden is niet hetzelfde als redding. Dat is lang niet alles.

Misschien kunnen we zeggen: vergeving is de deur waardoor je het leven van de redding binnengaat.

We moeten geregeld terugkijken naar die ingang van ons leven met God. Maar we moeten ons nog veel meer richten op wat God ons wil geven nadat wij eenmaal zijn binnengegaan, nadat wij tot geloof zijn gekomen.

2. Redding voor de toekomst

Redding betekent dat wij volledig en blijvend met God verbonden zijn. Bij Hem zijn is leven. En als redding betekent dat wij met God verbonden zijn, dan is die redding per definitie eeuwig. Want God is eeuwig.

In het Nieuwe Testament is redding daarom niet alleen iets wat in het verleden heeft plaatsgevonden. Ze heeft ook een tegenwoordige én een toekomstige kant.

Het verleden heeft betrekking op dat ene beslissende moment waarop wij tot geloof kwamen. Wij zijn gered. Toen wij ons vertrouwen op Christus stelden, werden onze zonden vergeven en werden wij voorgoed gegrift in de hand van God.

En dat is werkelijk voor altijd.

Wanneer Jezus Christus uiteindelijk heel Zijn schepping zal vernieuwen, zullen ook wij volledig vernieuwd worden.

Wij zullen gered worden.

Deze wereld zal worden gered. En als wij deel uitmaken van Gods ark, de gemeente, dan weten wij zeker dat de redding die over de wereld zal komen, ook de onze zal zijn. Wij zullen eraan deelnemen.

Redding betekent dus niet alleen: "Mijn zonden zijn vergeven en ik ga naar de hemel."

Redding betekent: God gaat het hele heelal vernieuwen, en wij mogen er zeker van zijn dat wij deel zullen uitmaken van die nieuwe schepping.

De apostel Paulus beschrijft in Romeinen 8 dat de hele schepping uitzielt naar haar bevrijding uit de slavernij van het verderf. En wij zuchten met heel de schepping mee, verlangend naar die bevrijding.

Wat zal dat een ingrijpende vernieuwing zijn wanneer alles nieuw wordt gemaakt.

Dát is de redding die nog komt.

Maar op dit moment leven wij ertussenin.

Tussen het moment waarop wij voor het eerst op Christus vertrouwden en het moment waarop Hij alles nieuw zal maken.

En juist in die tussenliggende tijd ervaren wij het derde aspect van redding.

Wij zijn gered.

Wij zullen gered worden.

En terwijl wij samen met de schepping zuchten en uitzien naar de vernieuwing, worden wij nu, vandaag de dag, gered.

Dat is een voortdurend proces.

Paulus schrijft aan de gemeente in Filippi:

Werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven. (Fil. 2.12)

Dat betekent dat redding ook alles te maken heeft met hoe wij vandaag leven.

Paulus leert ons hier iets belangrijks. God heeft hem gered zodat hij Hem zou dienen.

En dat is ook onze roeping. Dat we God dienen.

3. Redding in het heden

Wij zijn gered van de zonde en haar gevolgen en voor eeuwig veilig in Gods hand.

Maar wij worden ook gered voor iets, vandaag.

Namelijk om Hem nú te dienen.

God neemt ons leven, gebroken en vol problemen, en wil het vandaag gebruiken in Zijn dienst. Zoals wij zijn.

Hij redt ons niet alleen van de zonde, maar ook van een doelloos leven. Hij maakt ons tot Zijn dienaren.

Ons huidige leven, niet alleen de vergeving van onze zonden of onze eeuwige bestemming, is onderdeel van Gods plan.

God wil ons vernieuwen en ook de wereld om ons heen vernieuwen.

En Hij wil daarmee vandaag al beginnen.

Daarom roept Hij ons op om vandaag onze redding uit te werken.

We moeten oppassen dat we de individualistische manier van denken van onze moderne samenleving niet meenemen de kerk in. Alsof voor God alleen mijn persoonlijke relatie met Hem belangrijk zou zijn en alsof alles alleen om mijn ziel draait.

In tegenstelling tot wat onze cultuur vaak benadrukt, zijn wij geen op zichzelf staande, zelfstandige wezens.

Wij zijn sociale mensen.

Dat betekent dat wij nooit volledig onafhankelijk zijn.

Wij leven altijd in verbondenheid met anderen.

Wij maken deel uit van onze gezinnen, onze samenleving, de landen waarin wij wonen en van de gemeente.

Wanneer God Zijn genade over ons uitstort, doet Hij dat niet over een losstaand individu, maar over ons zoals wij leven in al onze relaties.

En juist dáár moet de voortdurende redding zichtbaar worden.

Redding is heel persoonlijk, maar niet individualistisch.

Ze rust op mijn persoonlijke geloofsrelatie met God.

Maar ze is bedoeld om onze Heere én onze naaste te dienen.

Om zorg te dragen voor de schepping.

Om onze samenleving tot bloei te brengen.

Om nu al iets zichtbaar te maken van Gods eeuwige plannen voor deze wereld.

Redding omvat vergeving, de eeuwigheid en mijn ziel.

Maar wij zijn ook geroepen tot een leven van aanbidding en dienst aan onze Heere, in de gemeente, in de samenleving, in het land waar wij wonen en in de landen waar wij vandaan komen.

Wanneer mensen Christus aannemen, worden zij wedergeboren.

Zij worden wakker in Zijn Koninkrijk en worden geroepen om Zijn gerechtigheid te verspreiden midden in een onrechtvaardige wereld.

Het is onmogelijk dat de redding die wij door Christus ontvangen van de Schepper van hemel en aarde géén diepe invloed heeft op heel ons leven.

Op alle mensen die wij ontmoeten.

Op onze politieke keuzes.

Op ons gezinsleven.

Op onze stem voor gerechtigheid en mensenrechten.

Ze moet invloed hebben op onze omgang met de aarde.

Met dieren.

Op onze zorg voor het milieu.

En ook op onze persoonlijke Bijbellezing.

Op onze zorg voor armen.

Op onze strijd tegen uitbuiting.

|En op onze bereidheid om over Christus te spreken met onze vrienden.

Dat is het ene, volledige Evangelie. Een Evangelie van echte, eeuwige redding voor de ziel.

En tegelijk een Evangelie dat ons oproept tot trouw en hard werken in deze wereld.

Conclusie

Zoals God op een dag de hele schepping zal vernieuwen, zo wil Hij dat wij die toekomstige redding nu al zichtbaar maken in ons persoonlijke leven en in de samenleving waarin wij leven.

Het voorbeeld van Paulus laat zien:

- Niemand is te slecht om door God gebruikt te worden.
- Niemand is onherstelbaar beschadigd.
- God wil ieder van ons gebruiken om herstel te brengen in ons eigen leven, in het leven van anderen en uiteindelijk in de wereld waarin wij leven.

Dat is de geweldige uitwerking van verbonden zijn met Hem door het geloof.

Het brengt een krachtige dynamiek van geloof en liefde op gang die niet te stoppen is, zolang wij met Hem verbonden blijven.

Paulus bleef niet hangen in zijn slechte verleden.

Hij richtte zijn blik op Gods barmhartigheid, die zijn toekomst veiligstelde, en die hem elke dag opnieuw omringde, zodat hij God kon dienen, vandaag, in geloof en liefde.

+In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.